

Isus, cu a Sa ptere, dumnezeiește-a confirmat
Mironosita iubire, crezul femeilor curat.
Noua semnificație, a Învierii, fericire,
Atrage admirație și-i simbol de nemurire.

Învierea Domnului umple-a noastră existență,
Bucuria sufletului, durabilă și consistentă.
Pe noi creștinii, se știe, nu ne satisfac deplin
Plăceri trupești, ce ne-adie, ci, iubirea o iubim.

Bucuria Învierii, netrecătoare, eternă,
Uită matca plângerii și, o va lăsa în urmă.
Cu înaltă rugăciune, se iartă, se-mbrățișează:
„Vino la mine rumâne, vino, Isus ne veghează!

În locul „Stâlpului de foc”, a răsărit sfântul soare,
Readucându-ne la loc, lumina scumpelor odoare.
S-a spus că „vestea cea bună se propagă
creștinește”,
Isus pe creștini i-adună și-i mângâie părintește.

Cuvântul „Paști” ne cuprinde, de „trecere”, are
sens,
Se-nțelege că transcede rostul nostru-n univers.
„Astă zi Paști o numim,[...] aducerea din neființă
și, vrem iar să prețuim credința, ca drept credință”

„Paștile” e chiar Hristos, ființa noastră-l predăm,
E Mielul blând, generos, Cerul spre care urcăm.
Ridică păcatul lumii, e jertfa vie jertfită,
Ce ne ia greul genunii de ură, păcat, ispită.

Ne închinăm crucii Tale, ne-nchinăm Ție Hristoase,
Învierea Ta e-o cale, slavă Ție, Luminoase!
Strici blestemul lemnului, omorând puterea morții
Azi, cu crucea Domnului ne sprijinim calea sorții.

Că Domnul nostru Isus, n-a putut fi prins în iad,
Ar fi dat un sens opus, pe al necredinței vad.
S-au speriat tartorii, porțile deschisu-le-au
și, atunci toți promotorii, din noapte ieșitu-au

Doamne iadul l-ai prădat, peste moarte ai călcat,
Pe Adam, Tu, l-ai salvat, din moarte Te-ai ridicat,
Tu, Mântuitorul nostru, Miel jertfit vremii de-apoi,
Te-arată-n spațiul terestru, miluiește-ne pre noi!

Scriitorul poet, ing. Mircea Iordache

Rănilor Tale, Hristoase, ce de voie le-ai răbdat
Pentru ale noastre „oase”, la ucenici le-ai arătat,
Punându-le mărturie minunii c-ai înviat.
Petru pipăi, să știe, văzând că-i adevărat.

E vreun semn de întrebare? Răstignirea a fost mare,
Vrem să afle orișicare: „Iubirea în veci nu moare!”
Iubirea nevinovată, a Mielului, striga mult
Pentru toată plebea moartă: „Deșteaptă-te, ai adomit!?”

În imnurile pascale, ne rugăm spre slava Lui
Aceasta e ziua care e dedicată Domnului,
În ea să ne bucurăm, cu mult crez și rugăciune,
Domnului să ne rugăm, să slăvim Sfânta Treine!

Ziua învierii vine, să ne luminăm cu toții,
Paștile Domnului, Paștile, ne scoate din poala morții,
Că din moarte către viață, de pe pământ până Sus,
Ne-a creat o nouă „față”, ne-a urcat pe noi, Isus.

Acum cerul și pământul, umplutu-s-au de lumină,
Descoperind dedesubtul, cu puterea Lui divină.
Veniți să bem apa nouă - izvorul nestricăciunii,
Să ne folosească nouă întru slujba rugăciunii!

Azi luminatu-s-au toate, Doamne, cu Învierea Ta,
Tu ne scoți din iad, din noapte, și-apoi Te vei înălța.
Raiul iarăși s-a deschis, zidirea lăudându-Te,
În stele așa stă scris, Tu, singur înălțându-Te.

Continuare în pagina #7